

MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :	
Source :	กรุงเทพธุรกิจ		
Date :	Page :	No :	56611584
[- 8 S.A. 2556]	7		

ศักยภาพอุตสาหกรรม 'อ้อย-น้ำตาล'ไทย

ดอตทูดอต

ต่อจุดความรู้

ผลจากการศึกษาและประเมินศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) พบว่า ในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำนั้น ประเทศไทยยังมีศักยภาพในการแข่งขันสูง

ผ.ศ. ดร.ศรัมาศ ณ วิเชียร วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเปิดเผยถึงความร่วมมือสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายในการเผยแพร่การประเมินศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยรายงานได้ชี้ให้เห็นถึงศักยภาพในการดำเนินงานตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ พร้อมข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลเพื่อการแข่งขัน ดังนี้

ออสเตรเลียและบราซิลนั้นค่าความหวานของน้ำตาลอยู่ที่ประมาณ 13-15 CCS ซึ่งค่าความหวานที่สูงจะหมายถึงปริมาณผลผลิตน้ำตาลต่อตันอ้อยที่สูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นหากมีการเพิ่มคุณภาพของอ้อยให้สูงขึ้นจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตน้ำตาลของไทยต่ำลง

การเพิ่มศักยภาพด้านปัจจัยการผลิต ในส่วนของการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน รัฐควรมุ่งไปที่การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ การลดต้นทุนการเพาะปลูก การเพิ่มคุณภาพของผลผลิต และการเพิ่มประสิทธิภาพในการเก็บเกี่ยว ซึ่งปัจจุบันพบว่ายังเป็นปัญหาหรือจุดอ่อนของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลของไทย นโยบายและมาตรการที่สนับสนุน ได้แก่ รัฐควรมีการพัฒนาแหล่งน้ำ มีการจัดการด้านชลประทานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเพาะปลูกอ้อยของเกษตรกรได้อย่างทั่วถึง ด้วยเหตุผลที่ว่าพื้นที่ปลูกอ้อยมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ ยังคงต้อง อาศัยน้ำฝนที่มีความแปรปรวนสูง ทำให้ผลผลิตของอ้อยขาดเสถียรภาพตามไปด้วย

อีกทั้งรัฐต้องมีมาตรการสนับสนุนและชักจูงเกษตรกรให้ความร่วมมือในการเพาะปลูกอ้อยที่คิดค้นขึ้นมา ทั้งนี้ปัจจุบันผลผลิตอ้อยต่อไร่ของไทยประมาณ 10.2 ตันต่อไร่ ขณะที่ประเทศออสเตรเลีย บราซิล มีผลผลิตอ้อยเฉลี่ย 13-14 ตันต่อไร่ และ 12.5 ตันต่อไร่ตามลำดับ การมีผลผลิตต่อไร่สูงก็จะช่วยลดต้นทุนการผลิต ทั้งยังสามารถส่งออกน้ำตาลไปแข่งขันในต่างประเทศด้วยต้นทุนที่สามารถแข่งขันได้

นอกจากนี้ รัฐควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อย ในการเพิ่มคุณภาพของอ้อย ให้มีค่าความหวานที่สูงขึ้น อ้อยไทยมีค่าความหวานต่ำเพียงประมาณ 11-12 CCS ในขณะที่ประเทศ

การพัฒนาสามารถในการต้านทานโรค และรักษาสภาพดินไว้ได้ เพราะที่ผ่านการปลูกอ้อยมาอย่างต่อเนื่องและยาวนานขาดการบำรุงรักษาอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมของดิน นอกจากนี้การเพาะปลูกอ้อยยังต้องพบกับการระบาดของโรคและแมลงที่สำคัญ เช่น โรคใบขาว โรคเหี่ยวเห่าแดง โรคแล้ดำ และหนอนกออ้อยชนิดต่างๆ ล้วนเป็นปัจจัยที่จำกัดผลผลิตทั้งสิ้น

รวมถึง รัฐควรใช้มาตรการด้านภาษี ในการลดภาษีเทคโนโลยี เครื่องจักรสำหรับการเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวอ้อย เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้เกษตรกรหันมาใช้เทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพในการเพาะปลูก ช่วยลดต้นทุนค่าแรงงานที่มีแนวโน้มสูงขึ้น และการขาดแคลนแรงงานในฤดูเก็บเกี่ยว ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้าน

ราคาในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลระหว่างประเทศได้

การเพิ่มศักยภาพด้านกฎหมายระเบียบและข้อบังคับ ในส่วนนี้รัฐควรมีการทบทวน ระดมสมองฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และปรึกษาพิจารณากฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ให้มีความทันสมัยกับกาลเวลา โดยเฉพาะ พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาล พ.ศ. 2527 ที่หลายฝ่ายเห็นว่าไม่เอื้อต่อแข่งขัน

ประเด็นเกี่ยวกับการแบ่งผลประโยชน์ที่ต่างเห็นไม่ตรงกันในเรื่องของควมยุติธรรม ทั้งที่การเกิดขึ้นของ พรบ. มาจากการรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยและเจ้าของโรงงานน้ำตาล ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ในด้านการผลิตและการจัดจำหน่าย ตั้งแต่การผลิตอ้อยไปจนถึงการจัดสรรเงินรายได้จากการขายน้ำตาลทรายทั้งในและนอกราชอาณาจักรระหว่างชาวไร่อ้อย และเจ้าของโรงงานน้ำตาล เพื่อให้อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและเกิดความเป็นธรรมแก่ชาวไร่อ้อยเจ้าของโรงงานน้ำตาลและผู้บริโภค

ด้านการป้องกันการทำลายไปของน้ำตาล ในช่วงที่ราคาน้ำตาลโลกสูง ระบบของรัฐที่มีอยู่ปัจจุบันไม่สามารถป้องกันการหายไปของน้ำตาลในช่วงที่ราคาน้ำตาลโลกสูงได้ วิธีการแก้ปัญหาที่กลับสร้างผลกระทบให้เกิดขึ้นผู้บริโภคกลายเป็นผู้เสียประโยชน์อย่างจำยอม รัฐควรสนับสนุนอุตสาหกรรมทั้งระบบอย่างจริงจัง ด้วยอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลเป็นอุตสาหกรรมที่ศักยภาพในการสร้างอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องได้อย่างมากมาย ฉะนั้นการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์และแนวทางต่าง ๆ ควรคำนึงถึงผลกระทบต่อ การส่งเสริมการเติบโตในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมด้านพลังงานไฟฟ้า และอุตสาหกรรมเอทานอล ซึ่งจะเป็นการสร้างมูลค่าจากอ้อยและเพิ่มรายได้ ช่วยลดการนำเข้าพลังงาน

รัฐควรสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มกันในกลุ่มเกษตรกรรายย่อย ผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อให้มีอำนาจในการจัดหาทุน วัตถุดิบมาใช้ในอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลในตลาดอาเซียน